

အစ္စလာမ် သာသနာ၊ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနှင့် သဗ္ဗလီဂ် အမီးရ်ဆပ်ကြီးများ၏ သဘောထား

၂၀၀၉ အောက်တိုဘာ ၁၆ ရက်

အခုခေတ်အခါမှာ- အစ္စလာမ်ဟာ သဟာဇတဝါဒီများနဲ့ ရှေးရိုးစွဲ မိရိုးဖလာ အခြေခံဝါဒီများရယ်လို့ အုပ်စုနှစ်ခု အသွင်ကို ဆောင်လာတာကို တွေ့ရပါတယ်။- အဲဒီနှစ်စုရဲ့ အဓိက သဘောထားကွဲနေရတဲ့ အချက်များကို ဘာသာရေးရှုဒေသကြည့်ရင် ပြောပလောက်ဘွယ် မရှိပါဘူး။--- ဆိုလိုတာက ယုံကြည်ချက်၊ ခံယူချက်၊ သာသနာအပေါ်မှာထားတဲ့ ချစ်စိတ်၊ သာသနာဝင်အချင်းချင်းအပေါ်မှာ ထားတဲ့ မေတ္တာစိတ် အားလုံးက လုံးဝဥသယုံ တူညီနေပါတယ်။

ဒါပေမယ့်- အသေးအမွှားလေးတွေကို ရေးကြီးကွင်းကျယ်လုပ်ပြီး ငြင်းခုံနေတာ မျိုးတွေရှိပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ အဝတ်အစား ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုဟာလည်း ပြဿနာတစ်ခုအဖြစ် ခေါင်းစဉ်ထားပြီး ငြင်းခုံနေတာမျိုးတွေ တွေ့ရပါတယ်။

အစ္စလာမ် သာသနာဝင်အားလုံးက ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံကို မြတ်နိုးယုံကြည်ကြတယ်- ကုရ်အံမှာ ပြဋ္ဌာန်းထားတာက-

“အို-အာဒ်၏ သားမြေးအပေါင်းတို့ ဧကန်ပင် ငါသည် သင်တို့အား အရှက်လုံစေရန်၊ လှပတင့်တယ်စေရန် အဝတ်တန်ဆာကို ချမှတ်တော်မူ၏။ စည်းစောင့်ခြင်း အဝတ်တန်ဆာ- ယင်းသည် ကောင်းမြတ်၏။ ဤသည် သင်တို့ သတ်တရ ရှိအံ့ငှာ အလ္လာဟ်အရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများမှ ဖြစ်၏။” (၇:၂၆) လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီဥပဒေမှာ- အရှက်လုံစေရန် အတွက်၊ လှပတင့်တယ်စေရန်အတွက်- အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ရမယ်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အရှက်လုံတယ်၊ လှပတင့်တယ်-တယ် ဆိုတာ၊ လူမျိုး ပတ်ဝန်းကျင် ခေတ်ပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်။ ပုဂံခေတ်က အဝတ်အစား ပုံစံ နဲ့ ဒီခေတ်မှာ ဝတ်ဆင်နေရင် ပွဲတိုးတော့မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိဘို့လည်း လိုပါတယ်။ တနည်းအားဖြင့် မြင်သူတကာက ရယ်စရာ ဖြစ်နေရင် အရှက်မလုံဘူးပေါ့။ ခန္ဓာကိုယ်က လူမမြင်သင့်တာကို ပေါ်လွင်စေရင်လည်း အရှက်မလုံသလို၊ မိမိလုပ်ရပ် ကြောင့် လူတွေ လျှောင့်ပြောင်စရာ ဖြစ်နေရင်လည်း အရှက်မလုံဘူးဆိုတာ သိဘို့လိုပါတယ်။- ဒီအချက်ကို “လှပတင့်တယ် စေရန်” ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ဆက်ပြီးထောက်ပြထားပါတယ်။ ကျမ်းတော်ပါ ဥပဒေ တစ်ခုကို နာယူတဲ့ အခါ စကားလုံးတွေကို မချန်မလှုပ်ဘဲ နာယူဘို့ လိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီဥပဒေပါ “တင့်တယ်တယ်” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစား နာခံ ဘို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒီအတွက် ကျမ်းတော်မှာ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားတာက-

“ယုံကြည်သူများအား စက္ခုအိန္ဒြေရှိရန်၊ သူတို့၏ အရှက်အင်္ဂါကို စောင့်ထိန်းရန် ဟောကြားလော့။ ဤသည် သူတို့ အတွက် စင်ကြယ်လှပေ၏။ သူတို့၏ ပြုမူခြင်းများကို အလ္လာဟ်အရှင်သည် ဧကန်ပင် သတင်းသိနေတော်မူ၏။” ၂၄:၃၀

“ယုံကြည်သော သူမတို့အား စက္ခုအိန္ဒြေရှိကြရန်၊ သူမတို့၏ အရှက်အင်္ဂါများကို စောင့်ထိန်းရန် ဟောကြားလော့။ မြင်ကွင်း ကျ သည်မှအပ သူမတို့၏ ကိုယ်အလှကို မဖော်ကြလင့်၊ သူမတို့၏ ရင်သားများပေါ်၌ အတွင်းခံများကို ဝတ်ဆင်စေလော့။ သူမ တို့၏ ကိုယ်အလှများကို သူမတို့၏ လင်ယောက်ျားများ သို့မဟုတ် သူမတို့၏သားများ သို့မဟုတ် သူမတို့၏ လင်ပါသားများ သို့မဟုတ် သူမတို့၏ အစ်ကိုမောင်များ သို့မဟုတ် သူမတို့ အစ်ကိုမောင်တို့၏ သားများ သို့မဟုတ် သူမတို့ ညီအစ်မတို့၏ သားများ သို့မဟုတ် မိန်းမချင်းနှင့် သူမတို့၏ သြဇာခံများ သို့မဟုတ် ရာဂတဏှာစိတ် မရှိသော ဝန်ထမ်းယောက်ျားများ သို့မဟုတ် အမျိုးသမီးတို့၏ ကိုယ်အင်္ဂါအား မသိနိုင်သော ကလေးသူငယ်များ၏ ရှေ့မှ အပ မပေါ်စေကြလင့်။ သူမတို့၏ ကိုယ် အလှများ ပေါ်လွင်သိသာစေနိုင်ရန် သူမတို့၏ ခြေများကို မကျစေကြလင့်။ အို ယုံကြည်သော သူ အပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည် အောင်မြင်ပေါက်မြောက်အံ့ သောငှာ အလ္လာဟ်အရှင်၏ ထံပါး၌ ခဝါချကြကုန်လော့။” (၂၄:၃၀)

خُمرُ ခုမှရီ ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ဆရာတော်ကြီးများက “ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားထိ ဖုံးလွှမ်းသော အရာ” လို့ တစ်မျိုး အချို့ကလည်း “ဦးခေါင်းမှ ရင်ညွန့်အောက်နားထိ ရောက်စေသော ခေါင်းဆောင်းပဝါ” လို့ တစ်ဖုံ အချို့က “ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားထိ ဖုံးရမည့် အပြင် မျက်လုံးပေါက်ကိုပင် မြင်နိုင်ယုံမျှသာ၊ သို့မဟုတ် မျက်လုံးတစ်လုံးစာမျှသာ ဖောက်ထားရမည့် အဝတ်အထည်” ဟု တစ်လီ သူတို့ရဲ့ ရိုးရာ မျက်မှန်များကို တပ်လျှက် ဘာသာပြန်ဆိုထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဘယ်သူသည်မဆို မိမိရဲ့ ရိုးရာ အား လိုက်နာခြင်းမှာ အပြစ် မရှိပါ။ သို့သော် ကျမ်းတော်ရဲ့ အမှန်တရားကို သူတစ်ပါးသိစေရန် ဘာသာပြန်တဲ့ အခါ မိမိရဲ့ ရိုးရာအား ကျမ်းတော်က သွန်သင်လေ သယောင် ကြားညှပ် အစာသွပ်ခြင်းမှာ ကျမ်းတော်အား စော်ကားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ဆရာတော်များရဲ့ ဒီဥပဒေပါ خُمرُ အား ဘာသာ ပြန်ခြင်းဟာ ၃၃:၅၉ မှ **ဂျလာဘီ جَلَابِي** ကို “အပေါ်အင်္ကျီ” ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို ပြန်ဆိုခြင်းနဲ့ အတူတူ ဖြစ်နေပါတယ်။ မတူတဲ့ ဝေါဟာရ နှစ်လုံးကို အတူတူဖြစ်တယ်လို့ ပြန်ဆို ထားတာဟာ အလွန် အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေပါတယ်။ خُمرُ ခုမှရီ ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ ရင်းမြစ်ဝေါဟာရဟာ ယစ်မူးစေသော အရာ၊ အရက်လို့ ဆိုတဲ့ **ခမ်းရွန်** နဲ့ ရင်းမြစ်တူ ဖြစ်ပြီး၊ အတွင်းပိုင်း သဏ္ဍာန်အား ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ အရက်မူးတဲ့ အတွက် လူတစ်ဦးရဲ့ အတွင်းသဏ္ဍာန် အသိဉာဏ်ကိုသာ ဖုံးလွှမ်းခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ ရုပ်ဝတ္ထုကိုယ်ထည် ဦးခေါင်းခွံကို ဖုံးကွယ်သွားခြင်း မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ စဉ်းစားမိဘို့ လိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီဥပဒေပါ خُمرُ ဆိုတဲ့ စကားဟာ အမျိုးသမီးများ အတွက် အတွင်းပိုင်း သို့မဟုတ် ရင်သားအား ဖုံးကွယ်စေရမယ့် အဝတ်၊ အတွင်းခံအင်္ကျီသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကို “ရင်သားများပေါ်၌” ဆိုတဲ့ အဲဒီ ဥပဒေပါ စကားလုံးကလည်း တိုက်ရိုက် အတည်ပြုထားပါတယ်။ “ရင်းသားများပေါ်၌” ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို “ဦးခေါင်းပေါ်၌၊ လည်ပင်းပေါ်၌၊ မျက်နှာပေါ်၌” လို့ ချဲ့ထွင်ခြင်းဟာ သာသနာကို စော်ကား ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ “အပေါ်အင်္ကျီ” အကြောင်းကိုတော့-

၃၃: ၅၉ မှာ-“ အို သတင်းတော်ဆောင်၊ သင်၏ ကြင်ဖော်များ၊ သင်၏ သမီးများ၊ ယုံကြည်သူ အမျိုးသမီးများအား သူမတို့အား အပေါ်အင်္ကျီကို အပေါ်မှ ထပ်ဝတ်ရန် ပြောလော့။ ဤသည် ပိုမို သင့်တော်၍၊ အသိအမှတ်ပြုနိုင်၏။ အထိအခိုက် ကင်းနိုင်၏။ အလွှာဟ်အရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင်၊ အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။” လို့ဆိုထားပါတယ်။

ဆိုလိုတာက အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အပေါ်ခံ အောက်ခံ အင်္ကျီနှစ်ထပ်ဝတ်ဆင်ရမယ်လို့ ဆိုတာပါ။ ဒါကို ယဉ်ကျေးတဲ့ ဘယ်လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကမှ စောဒက တက်ဘွယ် မရှိပါ။ ဒီဥပဒေပါ **ဂျလာဘီ** ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကိုလည်း မျက်လုံးပေါက်ကိုသာ ဖောက်ထားတဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးခြုံထားရမယ့် ခြုံထည်ဖြစ်တယ်လို့ မပြန်ဆိုသင့်ပါ။ **ဂျလာဘီ**ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်မှာ အပေါ်အင်္ကျီလို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို အပေါ်အင်္ကျီအား ဝတ်ဆင်စေခြင်းမှာ (၁) ပိုမို သင့်လျော်သည် (၂) အသိ အမှတ် ပြုနိုင်သည် (၃) အထိ အခိုက်ကင်းနိုင်သည် လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ အသိအမှတ်ပြုနိုင်သည်လို့ ပြန်ဆိုတဲ့ **ယုအ်ရဘ်န** ကို ဆရာ တော်ကြီးများက မှတ်မိစေရန်ဟု ပြန်ဆိုကြပါတယ်။ အဲဒီစကားလုံးမှာ **အရဖ** ကဆင့်ပွားဖြစ်ပြီး၊ အမှတ်သညာ၊ အထိမ်းအမှတ်၊ မှတ်မိသည်၊ အသိ အမှတ်ပြုသည် စတဲ့ အဓိပ္ပါယ်များကို ပေးပါတယ်။ ဒီအဓိပ္ပါယ်ကိုများကို ပေးထားတဲ့ အနက်က မှတ်မိရန်ဟု ဘာသာပြန်ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ကြီးများက အပေါ်ခံအင်္ကျီလို့ အနက်ပေးတဲ့ **ဂျလာဘီ**ကို ပြန်ဆိုတဲ့ အခါ၊ လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးလုံးဝ မမှတ်မိနိုင်တဲ့ မျက်လုံးပေါက်ကိုသာ ဖောက်ထားသည့် တစ်ကိုယ် လုံးဖုံးလွှမ်းသော အဝတ်အထည်ဟု ပြန်ဆိုထား တာကို တွေ့ရပါတယ်။ အလွန် အံ့ဩစရာပဲ မဟုတ်လား။

(၃) အထိအခိုက်ကင်းနိုင်၏ ဆိုတဲ့ စကားက အနည်းငယ်နာကျင်သည်၊ အနည်းငယ်ထိခိုက် သည်လို့ အနက်ကိုပေးတဲ့ **အသန** မှ ဆင့်ပွားလာတဲ့ စကားလုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစကားလုံးကို အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်စော်ကားခံရခြင်းကြောင့် စိတ်ထိခိုက်ခြင်းများ၊ အနည်းငယ်သွေးထွက်သံယို ဖြစ်ရခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ် နာကျင်ခြင်းများမှာ သုံးပါတယ်။ ဒါကြောင့် အပေါ်အင်္ကျီဝတ် စေခြင်းမှာ- ရာသီဥတုဒဏ်မှ ကာကွယ်စေရန်နဲ့ လျှပ်ပေါ်လော်မာတယ်လို့ ပုတ်ခတ်ခံရခြင်းများမှ ကာကွယ်ပြီး ဖြစ်စေရန် နှစ်မျိုးလုံး အကြံပေးဝင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျမ်းတော်မှာ- အမျိုးသား အမျိုးသမီးအားလုံး တင့်တယ်ပြီး အရှက်လုံရမယ့် အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ရမယ် လို့ ဆိုထားပြီး အမျိုးသမီးများအတွက် အောက်ခံအင်္ကျီ- အပေါ်ခံအင်္ကျီ နှစ်ထပ်ဝတ်ရမယ်လို့ သွန်သင်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခုက-ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းအတွက်-

ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှာ လုံချည်၊ ထာဘီ၊ စကတ်၊ ဘောင်းဘီ စသည်တို့ ဝတ်ဆင်ရမယ့် အကြောင်း ၂၄:၃၀ က သွန်သင် ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို “သူမတို့၏ ကိုယ်အလှများ ပေါ်လွင် သိသာစေနိုင်ရန် သူမတို့၏ ခြေများကို မကျစေကြလင့်” လို့ ပညတ်ထားပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ “ခြေလှမ်း ကျဲကျဲ လှမ်းလိုက်ရင် အရှက်ပေါ်စေမယ့် အဝတ်အထည်မျိုးကို မဝတ်စေ နဲ့” လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ စကတ်တို့ကို ဝတ်ခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုတာပါ။-

အကယ်၍ မလွဲမရောင်သာ “ရောဂါဝေဒနာကြောင့်၊ သားဖွားခြင်းကြောင့်” အရှက်ကို ဖော်ဘို့ လိုအပ်ပါက၊ တဏှာရဂဂစိတ် မရှိသော ဝန်ထမ်းများ-ဥပမာ- ဆရာဝန်၊ သူနာပြုများ၊ ရှေ့မှာ ဖော်နိုင်ကြောင်းကို ၂၄:၃၁မှာ ပြောထားပါတယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် များမှာ ရောဂါကုသနေသော လူနာအပေါ်၌ တဏှာရဂဂ စိတ်မထားခြင်း မရှိပါ။

ဒါကြောင့် ကမ္ဘာ့လူသား အများစုကြီး အနေနဲ့ အကျိုးအဝတ်အစားကို ကောင်းမွန်လုံခြုံစွာ ဝတ်စားတတ်ခြင်း မရှိမီ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ ကပဲ လူသားတို့အတွက် ယဉ်ကျေးမှုကို ကျမ်းတော်က ဤကဲ့သို့ ပညတ်သွန်သင်ထားပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့ပြင်ဂုဏ်အတ္တိက အမီးရ်ဆာဘ်ကြီးများ၏ သဘောထား--- ကို ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း- ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံပါ အဆိုကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ လိုက်နာကြောင်း ပေါ်ပြနေပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပထဦးဆုံး ဖြစ်တဲ့ ၁၉၇၆ ခု ယင်းတော် (ရမည်းသင်းမြို့အနီးရှိ) အေရှ်တေမာ ပွဲမှာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒါဝါဟ် ဂုဏ်အတ္တိ အသင်းသားများ နှစ်သိန်းငါးသောင်းလောက် တက်ရောက်ပါဝင်ကြပါတယ်။ အဲ့ဒီကို ကြွရောက်လာပြီး တရား ရေအေး တိုက်ကျွေးတဲ့ - အိန္ဒိယမှ နဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်မှ အမီးရ်ဆာဘ်ကြီး နှစ်ပါးက- သူတို့တွေ ရောက်လာတာဟာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် လူမျိုးများထံကို ရောက်လာ သကဲ့သို့သာ ခံစားရကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာမူဆလင်များ မရှိဘူးလားလို့ မေးပါတယ်။ အဲ့ဒီအခါ- မြန်မာနိုင်ငံ အမီးရ်ချုပ် ဆွာလေဟ်က သူ့လူများကို ဒီရောက်လာတဲ့ လူထုကြီးထဲမှ မြန်မာ အဝတ် အစားနဲ့ လူတွေကို လိုက်ရှာစေခိုင်း ခဲ့ပါတယ်။ ရှားရှားပါးပါး-တပ်ကုန်းမြို့နယ်မှ ကျောင်းဆရာ ဦးအောင်ဒင်နဲ့ ရန်ကုန်မြို့ ပန်းဆိုးတန်းနှင့် ဖရေဇာ (အနော်ရထာ) လမ်းဒေါင့် အင်းဝ အုပ်ချုပ်ဆိုင်တိုက် အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် နေထိုင်တဲ့ နဖီးဘိုင် တို့ကို တွေ့ရပြီး- ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နဲ့ အိန္ဒိယမှ ကြွရောက် လာတဲ့ အမီးရ်ဆာဘ်ကြီးများဆီသို့ ခေါ်သွားပြီး ပြရပါတယ်။ အဲ့ဒီအခါ- အဲ့ဒီ အမီးရ်ဆာဘ်ကြီးများက ဒီလူသားနှစ်ဦးကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး- အမီးချုပ်ဆွာလေဟ်ကို “ကဲ- ဒီလူတွေ ကိုကြည့်၊ သူတို့ဝတ်ထားတာ ရှိအတ်နဲ့ ဘာများကွာခြားလို့လဲ၊ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ချင်တာက ဒီနိုင်ငံမှာ ဒီလိုမြန်မာ ရိုးရာ မူဆလင်တွေကိုပဲ တွေ့ချင်တာပါ။ အခု ကျွန်တော်တို့ ရောက်လာ တာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နဲ့ မှားနေပါတယ်” လို့ ပြောဆိုပါတယ်။ မြန်မာ အမီးရ်ချုပ် ဆွာလေဟ်က “ဟုတ်ကဲ့- ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ ဒီအဝတ်အစားတွေက ရှိအတ်နဲ့ ညီပါတယ်” လို့ ပြောခဲ့ ပါတယ်။- ဒါအမှန်တရားပါ။ အဲ့ဒီ မြန်မာ တိုက်ပုံဝတ်ဆင်ခဲ့တဲ့ နှစ်ဦးလုံးက အသက်ထင်ရှား ရှိနေပါတယ်။

ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုဆိုတဲ့ အစွဲအောက်မှာ- ကျမ်းတော်ပါ ဥပဒေကိုလည်း လှည့်စား၊ ဆရာကြီးတွေကိုလည်း တစ်ပတ်ရိုက် သလို ဖြစ်နေခြင်းဟာ အလ္လာဟ်ရှေ့မှာ အဖြေမရှိပါဘူး။ မိမိကြောင့် မိမိယုံကြည်တဲ့ သာသနာ၊ မိမိလေးစားတဲ့ ဆရာများ မျက်နှာပျက်ရမယ့် အလုပ်မျိုးကို မလုပ်ဆောင်သင့်တော့ပါ။-

ကျမ်းတော်ပါ စကားလုံးများကို ပြန်ဆိုရာမှာ ဖြစ်စေ၊ ဆရာကြီးများ၏ စကားကို နားထောင်ရာမှာ ဖြစ်စေ- မိမိရိုးရာဘက်ကို မျက်နှာလိုက် ဘက်ဆွဲ တွေးခေါ်ဆင့်ပြန် ပြောဆိုရေးသားခြင်းများကို အထူးရှောင်ကြဉ်သင့်ပါတယ်။

အလ္လာဟ်အရှင်ချမှတ်ပေးတဲ့ ဥပဒေတွေဟာ လူမျိုးတိုင်း၊ ဒေသတိုင်း၊ ယဉ်ကျေးမှုတိုင်း၊ ခေတ်ကာလတိုင်း အတွက် ပြည့်စုံ လုံလောက်ပါတယ်။- မြန်မာမူဆလင်လို့ ခံယူရင်၊ မြန်မာမူဆလင် ဖြစ်ဘို့လိုတယ်။ အိန္ဒိယမူဆလင်လို့ ခံယူရင် အိန္ဒိယ မူဆ လင် ဖြစ်ဘို့လိုတယ်။ ရုရှားမူဆလင်လို့ ခံယူရင် ရုရှားမူဆလင် ဖြစ်ဘို့လိုပါတယ်။ မြန်မာမူဆလင်လို့ ခံယူပြီး အိန္ဒိယ မူဆလင် ဖြစ်နေရင်တော့- ကျမ်းတော်ပါ ဥပဒေကို စော်ကားရာရောက်ပြီး- ဆရာကြီးတွေရဲ့ အဆုံးအမကိုလည်း မျက်နှာလွဲ ခဲပစ် ပြုရာ ရောက်ပါတယ်။ စဉ်းစားသုံးသပ်ကြပါလို့ တင်ပြရင်း--

ငြိမ်းချမ်းသာယာကြပါစေ-- (ဦးဌေးလွင်ဦး)